

Ustanowienie planu awaryjnego dotyczącego WRF

Kolejne unijne wieloletnie ramy finansowe (WRF) powinny rozpocząć się 1 stycznia 2021 r., ale w Radzie Europejskiej i Radzie doszło do opóźnień w negocjacjach. Podczas majowej sesji plenarnej Parlament Europejski ma głosować nad sprawozdaniem Komisji Budżetowej, w którym apeluje się do Komisji o pilne przygotowanie wniosku ustawodawczego dotyczącego planu awaryjnego na wypadek, gdyby wieloletnie ramy finansowe na okres po 2020 r. nie zostały uzgodnione w terminie. Celem byłoby zapewnienie sieci bezpieczeństwa chroniącej beneficjentów funduszy UE, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że budżet UE będzie mógł nadal przyczyniać się do walki z pandemią koronawirusa i jej skutkami społeczno-gospodarczymi.

Przebieg procedury

W maju 2018 r. Komisja Europejska [zaproponowała](#) wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2021–2027 o wartości 1 134,6 mld EUR (w cenach z 2018 r.), co odpowiada 1,11 % dochodu narodowego brutto (DNB) UE-27. Parlament, którego zgoda jest wymagana do przyjęcia WRF, jest gotowy do negocjacji z Radą od listopada 2018 r., kiedy to w swoim [sprawozdaniu okresowym](#) oszacował, że nowe WRF powinny zostać zasilone kwotą 1 324,1 mld EUR (1,3 %) na realizację celów polityki UE. Nowo wybrany Parlament potwierdził i zaktualizował swój mandat negocjacyjny w [październiku 2019 r.](#) Negocjacje w Radzie i Radzie Europejskiej okazały się jednak długotrwałe, w tym ze względu na specjalną procedurę ustawodawczą, która daje każdemu państwu członkowskiemu prawo weta. Przywódcy UE przeprowadzili pierwszą merytoryczną debatę na temat WRF dopiero w [lutym 2020 r.](#), ale nie zdołali osiągnąć porozumienia. Od tego czasu wybuch pandemii koronawirusa i jej ogromne skutki społeczno-gospodarcze jeszcze bardziej skomplikowały negocjacje. Jeżeli Rada nie przyjmie nowego rozporządzenia w sprawie WRF do grudnia 2020 r., zgodnie z [art. 312 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej](#) (TFUE) przedłuża się roczny poziom zasobów dostępnych w ostatnim roku obowiązywania obecnych WRF w każdym z głównych obszarów wydatków, jak również inne obowiązujące przepisy, do czasu osiągnięcia porozumienia. Sam ten przepis nie będzie jednak w stanie zapobiec zakłóceniom w sprawnym funkcjonowaniu budżetu UE, w tym zamknięciu szeregu programów wdrażających WRF na lata 2014–2020, które wygasają z końcem 2020 r.

Sprawozdanie ustawodawcze z własnej inicjatywy Komisji Budżetowej

Wyrażając ubolewanie z powodu opóźnień w Radzie i Radzie Europejskiej, w październiku 2019 r. [Parlament](#) wezwał Komisję do przygotowania planu awaryjnego na wypadek konieczności przedłużenia WRF na lata 2014–2020. 4 maja 2020 r. Komisja Budżetowa Parlamentu (BUDG) przyjęła [sprawozdanie z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych](#), w którym doprecyzowano ten apel, uznając, że wskutek kryzysu wywołanego pandemią koronawirusa jeszcze pilniejsze jest uniknięcie ryzyka przerwania ciągłości unijnych programów finansowania i nieuporządkowanego przedłużenia WRF. W sprawozdaniu zwrócono się o to, aby najpóźniej do 15 czerwca 2020 r. Komisja przedstawiła wniosek(-ki) ustawodawczy(-e) w celu przedłużenia lub zniesienia ograniczeń czasowych we wszystkich odpowiednich programach wydatków oraz, gdy będzie to konieczne z prawnego punktu widzenia, aktualizacji puli środków finansowych, np. programów objętych zarządzaniem dzielonym. Ponadto instrumenty istotne dla zwalczania pandemii koronawirusa i jej skutków należy tymczasowo przeorientować na te cele i dostosować, aby umożliwić maksymalną elastyczność. Analogicznie plan awaryjny powinien umożliwiać wzmocnienie istniejących środków i uruchomienie najpilniejszych nowych instrumentów niezbędnych dla pakietu naprawy po ustąpieniu koronawirusa. Sprawozdanie jest pierwszym w obecnej kadencji opartym na [art. 225 TFUE](#), na mocy którego Parlament Europejski, stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków, może żądać od Komisji przedłożenia wniosków ustawodawczych w kwestiach, co do których uważa on, że akt Unii jest niezbędny do wykonania traktatów. W swoich [wytycznych politycznych](#) (od lipca 2019 r.)

przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zobowiązała się do udzielenia odpowiedzi na takie wezwania w formie aktu ustawodawczego.

Sprawozdanie z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych: [2020/2051\(INL\)](#); komisja przedmiotowo właściwa: BUDG; współsprawozdawcy: Jan Olbrycht (PPE, Polska) i Margarida Marques (S&D, Portugalia); [Artykuł 47](#) Regulaminu Parlamentu.

